

vendig finde Sted. Her er imidlertid Forholdet et ganske andet, og jeg kan ikke være med til at tage af Skatteydernes Lomme for at opføre det Slags Bygninger, her er Tale om. Jeg har saa godt som Noget følt det store nationale Tab, vi led i 1859, da Frederiksberg Slot gik op i Luer, men jeg billigede paa ingen Maade den Tanke, som derefter kom frem, igjen at opføre det gamle nedbrændte Slot. Det stod for mig som Noget, der ikke lod sig udføre; man kunde dog ikke skabe det gamle Slot paany, thi det nye blev istedetfor et Mindesmærke fra en tidligere Tid af vor Historie i Grunden kun et Vidnesbyrd om, hvad den nyere Bygningskunst kan udføre. At man ikke destomindre skred dertil, og at der rundt omkring i Nationen viste sig Tilbøjelighed til frivillig at yde Midler til at faae det nedbrændte Slot gjenopført, tilskriver jeg i en ikke uvæsentlig Grad Hensynet til den da regjerende Konge, der som bekendt hertil selv gav meget store aarlige Bidrag, saa længe han levede, og forsaavidt man kan fortsætte ad samme Vej, kan jeg naturligvis ikke gjøre Indvending derimod, men at bevilge Statsmidler dertil, forekommer mig at være i høj Grad urigtigt. Jeg vil gjerne være med til at skaffe ogsaa vor nuværende Konge Alt, hvad der behøves til at yde ham en passende Bolig ogsaa udenfor Kjøbenhavn; men det er min Overbevisning, som ogsaa Erfaringen har stadfæstet, at vi for Diebliffet slet ikke trænge til Frederiksberg Slot, og jeg kan derfor ikke være med til under de nuværende Forhold at bevilge et saa stort Beløb, som der her er Tale om, til Restaurationsarbejder paa dette Slot. Noget anderledes er min Stilling til det ogsaa af den ærede Drdfører berørte Spørgsmaal om Odense Slot. Jeg erkjender med ham, at det kunde være ønskeligt at bevare dette Slot som et Sted udenfor Sjælland, hvor Hans Majestæt kunde tage Dphold i længere Tid. Det er, som bekendt, det eneste Slot, der eksisterer udenfor Sjælland, og jeg tror ikke alene, at det i flere Henseender vilde være kjærkomment for Befolkningen i Slyn, om Kongen i nogen Tid huede blandt den, men at ogsaa Hans Majestæt selv der vilde føle

sig ret behageligt i nogen Tid. Af den Grund var jeg isjor, da der var Spørgsmaal om at sælge en Del af Haven bort fra Slottet, imod dette; thi da jeg ønskede at se Slottet bevaret som et Sted, hvor Hans Majestæt kunde tage Dphold i længere Tid, fandt jeg det urigtigt at borttage Noget af det Tilliggende, der maatte anses for nødvendigt, for at Slottet kunde afgive en passende Bolig for Kongen. Jeg tog derfor isjor ogsaa Ordet for at bevilge Midler til en ny Gartnerbolig istedetfor den, der hver Dag truer med at falde ned, men desværre lykkedes det mig ikke at skaffe min Mening Indgang i Thinget, og efter Alt hvad der forelaa i Finantsudvalget iaar, maatte jeg mistvile om, at det vilde lykkes mig bedre denne Gang. Jeg har derfor ikke iaar søgt at opstille noget Eignende som det, jeg isjor søgte at sætte igjennem, og er med det øvrige Udvalg gaaet ind paa dels ikke at tilraade Bevillingen til Dpførelsen af en Gartnerbolig og dels paa at henstille til Indenrigsministeren at sælge Kjøkkenhaven. Men sker dette, saa vil allerede af den Grund Odense Slot, som jeg tidligere har bemærket, blive et mindre passende Dpholdssted for Kongen, og at jeg nu endvidere kommer til at opfordre den høitagtede Indenrigsminister til at sælge hele Slottet beror tillige paa den Anvendelse, dette for Tiden har. Odense Slot er nemlig i de senere Aar bortleiet til Private og dette i en saadan Grad, at man med Sandhed kan sige, at det er bortleiet lige op til Skorstenene; der er ikke et Lokale i Slottet selv eller i Udbygningene, som ikke er bortleiet til privat Brug, saa Kongen eller hvilken anden kongelig Person, der maatte ville tage Dphold paa Slottet, ikke vil finde nogen Plads ledig. Vel er det mig bekendt, at der i en Del af de Kontrakter, der ere afsluttede om Beboelsesleiligheder i Slottet, er optaget den Klausul, at de paagjældende Eiere med kort Varjel skulle fraslytte Leilighederne, hvis Kongen ønsker at bebo Slottet, men det er jo indlysende, at denne Klausul ikke vil være af synderlig praktisk Betydning, thi naar det bliver kundbart for Hans Majestæt, at han, ved at flytte over til Odense, vil jage flere Familier ud paa